

ఫలం మీద దృష్టి లేనికర్త శాంతికి డారి తీస్తుంది

బి. 24-12-2000 శ్రీరఘుజ క్రీతం - జన్మారులో సద్గురు శ్రీనాన్నగారు ప్రసంగించారు.
ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అందరి హృదయాలలో భగవంతుడు ఉన్నాడు, చైతన్యం ఉంది అని చెపుతున్నారు. ఇలా నోటిష్ణేచ్చైన ప్రయోజనం లేదు. అది మనకు అనుభవంలోనికివ్స్తే దాని తాలుక సుఖం, శాంతి మనకు తెలుస్తుంది. ఇష్టుడు మనకు మనస్సు అనుభవంలో ఉంది అందువలన మనస్సులో ఉన్న గుణాలు మనకు తెలుస్తా ఉంటాయి. అలాగే చైతన్యం మనకు అనుభవంలోనికివ్స్తే దాని తాలుక సుఖం, శాంతి నీకు అందుతాయి. మీరు కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మీరు సాధనా ప్రక్రియను విడిచిపెట్టేస్తున్నారు. సాధన లేకపోతే సిద్ధికలుగదు. భగవదనుభవం పొందటానికి మనకు ఒక అవకాశం ఇచ్చాడు. ఇది మనం ఉపయోగించుకోవాలి. ఇష్టుడు మనం ఈ భూమిమీద ఉన్నాం. ఏదోరోజు ఈ శరీరానికి మరణం వస్తుంది. ఏదోజు ఈ శరీరానికి మరణం రావాలో సిద్ధయం అయిపోయింది కాని అది మనకు తెలియదు. జీవితాన్ని మనం పొడిగించుకోలేము. ఈ శరీరం ఉండగానే కాలాన్ని ఉపయోగించుకొని మరణంలేనిస్థితిని మనం పొందలేకపోతే మరల ఇలా శరీరాలు మోయటం తప్పదు. జాగ్రించటం, మరణించటంలో చాలా విషాదం ఉంది, దుఃఖం ఉంది అన్నసంగతి మనకు తెలియటంలేదు, ఎందుకు తెలియటంలేదు అంటే మనకు వైరాగ్యంలేదు. సాధనచేసినా మనస్సు నిలబడటంలేదు అనుకోండి దానికి కారణం వైరాగ్యం లేకపోవటం. మనస్సుకు ఏకాగ్రతవ్స్తే, మనస్సుకు అంతర్దృష్టికలిగితే మనంచేసేపని పూర్వంకంటే ఇష్టుడు బాగా చేయగలం, చాలా ఓర్మగా, నేర్మగా చేయగలం. బుధ్మమంతుడు తనలోని దోషాలను చూసుకొంటాడు, బుధ్మమంతుడుకానివాడు ఇతరులలోని దోషాలను చూస్తాడు. ఇతరులలోని దోషాలను చూస్తే ఏమీ ప్రయోజనంలేదు. మనలోని దోషాలను చూసుకొని వాటిని తొలగించుకొంటే మనకు శాంతి కలుగుతుంది.

నీ చేతిలో ఉన్నపసిని ఇష్టంగా చెయ్యా, ప్రేమగా చెయ్యా. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఫలం రావచ్చను, రాకపోవచ్చను. దైవచింతనతో పనిచెయ్యాలి. శరీరాన్ని లోకాన్ని మనస్సే కల్పించింది. అది కల్పించుకొన్న విషయాలతోనే మనస్సు ఉంటుంది. మనస్సు కల్పించిన విషయాల నుండి మనస్సును విడబ్బిసేవాడే సాధకుడు. కాని మనం

ఏమిచేస్తున్నాము అంటే విషయాలనుండి మనస్సును విడటియటానికి బదులు అందులో కూరుతోనివీళతున్నావు. అది కొన్నివేల జన్మలకు కారణం అవుతుంది. రామచంద్రమూర్తికి లక్ష్మణస్తోమినేవచేసాడు, కేవలం అనుగ్రహంతోసంచేసాడు. అది భక్తి అంటే మనందరంఫెయిలైపోయిన భక్తులం. కోలికలు కోరుతున్నాము అందువలన మనం ఫెయిలైన భక్తులం. కోలికలు లేనిస్థితికి వచ్చావు అనుకోండి మనం పొస్టైవీతాము. భగవంతునిమిద భక్తి ఉండాలి, కోలికలు ఉండకూడదు అప్పుడు మనం పొసవుతాము. మనం లోకంలో వీరైనా పసిచేసాము అనుకోండి దాసివలన లోపల హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు ఎంత వరకు సంతోషిస్తున్నాడు, ఆయన అనుగ్రహసికి ఎంతవరకు పొత్రులవుతున్నాము అది చూసుకొని పసిచేయాలిగాని లోకం ఉఁరేగింపుల కోసంకాదు. లోకం ఉఁరేగింపులకోసం చేస్తే లోకానికి దగ్గరవుతాము, భగవంతునికి దూరమవుతాము. లోకంలో ఏదో ఉంది అని మనకు అనిపిస్తుంది. లోకంలో ఏదో ఉంది దాసిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చునుకడా మరి నీకు నిద్ర ఎందుకు అంటున్నారు భగవాన్. నిద్రలో ఉన్న సుఖం లోకంలో ఎక్కడా లేదు. దేహంతోగాని, మనకు ఉన్న అధికారంతోగాని, బాహ్యమైన వస్తువులతోగాని సంబంధం లేకుండా గాఢనిదలో మనం సుఖం అనుభవిస్తున్నాము. ఎందుకంటే లోపల ఉంది కాబట్టి అనుభవిస్తున్నాము. సుఖం అనేది లోకంలో ఎక్కడా లేదు, హృదయంలోనే ఉంది అనే గాఢమైన విశ్వాసం సాధకుడికి కలగాలి. ఎక్కడైతే సుఖం ఉందో అక్కడ నిజంగా సుఖం ఉంది అని నీ మనస్సు నమ్ముతుంటే అది నిజమైన విశ్వాసం. జలగేబి ఈశ్వర సంకల్పమే తదనుగుణంగా నువ్వు పసిచెయ్యి అప్పుడు నీవు ఈశ్వరానుగ్రహసికి పొత్రుడవుతావు.

చావు, పుట్టుక, గర్వం, అసూయ, సంతోషం, దుఃఖం అస్తి తలంపులే. మనం ఏ రకమైన తలంపులు లేనిస్థితికి వస్తే హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు ప్రత్యక్షముగా అనుభవంలోనికి వస్తుంది. లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి రానప్పుడు ప్రయోజనం లేదు. సాధన యొక్క ప్రయోజనం ఏమిటి అంటే దేహభాసాన్ని తగ్గించుకొంటూ రావాలి. దేహభాసానం ఉన్నప్పుడు పునర్జ్వల వస్తుంది. దాసిని ఒక్కరోజే తగ్గించుకోలేము, నెమ్మిగా తగ్గించుకొంటూరావాలి. దాసిని తగ్గించుకోవాలంటే ఎంతో స్వార్థం లేకుండా పసిచేయాలి. స్వార్థం లేకుండా పసిచేయటంవలన మన మనస్సుకు అంతర్మఖత్వం కలుగుతుంది. నేనువేరు, ప్రపంచంవేరు, దేవుడువేరు అనే రమణభాన్సర

భేదబుద్ధి రావటానికి నీలో ఉన్న కర్తృత్వం కారణం. నీమాట, చేత, ఆలోచన కర్తృత్వం తగ్గటానికి సహాకరించాలి. కర్తృత్వం తగ్గేకొలది వేరుబుద్ధి నశిస్తుంది. వేరుబుద్ధి నశించినప్పుడు ఈశ్వరభావన కలుగుతుంది, సర్వత్ర నీవే ఉన్నావన్నసంగతి నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఈశ్వరుడు చెప్పిన మాటలమీద మనకు గారవం రాలేదు, ప్రమాణబుద్ధి రాలేదు అందువలన ఇష్టం కుదరటంలేదు. ఇష్టం కుదరలేదు కాబట్టి సాదన చేయలేకపోతున్నావు. ఇష్టం కుదరటానికి, సాధన చేయటానికి, ఈశ్వరానుభవం పొందటానికి మనం ఈభూమి మీదకు వచ్చావు. మనం పొందవలసిన త్రైసింగ్ అదే. మనం బూటకపు మనుషులు చెప్పేమాటలు నమ్ముతంగాని భగవంతుడు చెప్పినమాటలు నమ్ముటంలేదు. బాహ్యచూపుఉన్న మనం లోచూపు కలుగజేసుకోవటానికి ఈభూమి మీదకు వచ్చాం. వచ్చినపని మనం మర్మాపోకూడదు. సత్పురుషులు, జ్ఞానులు, మహాత్మలు, సహ్యదయం ఉన్నవారు ఎవరసి విమర్శించరు, వాలని సరిచేయటానికి చూస్తారు. భగవాన్ సమత్తంలో ఎవరైనా కూర్చొన్నారు అనుకోండి ఆయన మౌనంగానే ఉండేవారు ఎవరసి ఏమీ అనేవారుకాదు. వాలలో పునర్జన్మ హేతువులు ఏమి ఉన్నాయో చూసి వాటిని తొలగించటానికి, మారు మనస్సు తీసుకోసిరావటానికి కృషిచేసేవారు. అది గురువుయొక్క కృప.

నీ దేహార్బ్రంలో ఏపసిచేయవలసి ఉందో ఆ పనిని ఇష్టంతో చెయ్యి. ఒక పని ఎక్కువ, ఒకపని తక్కువ అని అనుకోకూడదు. దేహంలో ఉన్న అవయవాలలో కన్న ముఖ్యమా, చెవి ముఖ్యమా అంటే ఏమిచెపుతాము. ఏ అవయవం చేసేపని అది చేయవలసిందే. అలాగే సమాజంలో ఎవరుచేసేపని వారు వాల దేహార్బ్రమును బట్టి చేస్తూ ఉంటారు. అస్తిపనులు చేసేవారు సమాజానికి అవసరమే. ఇందులో ఒకరు ఎక్కువ, ఒకరు తక్కువ అని బేదబుద్ధి పెట్టుకోకూడదు. కర్తులేని కర్తు నీకు జ్ఞాన సముప్పార్దనకు సహాకరిస్తుంది. నీవు సిద్ధులంగా, సిశ్చలంగా, కర్తుఫలాస్తి ఆశించకుండా పనిచేస్తూ ఉంటే చిత్తసుధికి అది నీకు సహాకరిస్తుంది, తరువాత నీకు జ్ఞానేదయం కలుగుతుంది. ఒక జీవుడికి ఉపయోగంలేని అలవాట్లు ఉన్నాయి అనుకోండి ఈ అలవాటు ఎక్కుడ నుండి వస్తోంది, ఎందుకు వస్తోంది అని చూసుకున్నా, దాని మొదలు చూసుకొన్నా ఆ అలవాటు పడిపోతుంది. అయితే విచారణ చేయాలన్న బుద్ధి కలగటానికి వాడికి సజ్జినన్నాంగత్తం, సత్పురుషులతో సహవాసం అవసరం. ఈశ్వరానుభవం

పొందలేము అనుకొంటావేమో అలా అనుకొంటే నీ తలంపే సీకు అడ్డు అవుతుంది. నువ్వు తప్పక పొందుతావు. నెగిటివ్ తింకింగ్ వద్దు. ఎప్పుడూ పాజిటివ్ తింకింగ్ ఉండాలి. నెగిటివ్ తింకింగ్ నీ ఆరోగ్యానికికూడా మంచిది కాదు. సాంత ఆలోచనలేనివాడికి ఆత్మశాంతిగాని, ఆత్మజ్ఞానంగాని కలిగే అవకాశంలేదు. స్ఫ్యతంత్రమైన ఆలోచన కోసమే ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. భగవంతుడు మనకు ఒక అవకాశం ఇచ్చాడు దానిని మనం ఉపయోగించు కోవాలి. మనకు ఆలోచనే ప్రధానంగా ఉండాలి. ఒక మనిషి భోతికంగా అభివృద్ధి పొందాలన్నా ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిపొందాలన్నా మనకు అడ్డదారులు అంటూ ఏమిలేవు. మీరు కష్టపడి సాధనచేసి అభివృద్ధిలోనికి రావలసిందే. ఏదో మహిమలవలన నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి సీకు దొరుకుతుంది అంటే మీరు నమ్మకండి. దీనికి ఘార్ట్కట్టు అంటూ ఏమిలేవు. మీరు కష్టపడి సాధనచేసి భగవదనుభవం పొందాలి. ఏ తలంపు అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో ఆతలంపే నీ బేదబుధ్మికి కారణం. కర్మత్వాభుధ్మికియింది అనుకో నువ్వు, నేను, ఈ లోకం అంతా ఒకే ముద్దుకింద అయిపోతం. మన దేహంద్వారా ఏ పనిజరగవలసి ఉందో అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. మన ఖొరబ్బంలో ఉన్న పనిని మనం తప్పించుకోలేము అందుచేత ఆ పనిని ఇప్పంగా, ప్రేమగా, ఇతరులక్షేమంకోలి చెయ్యాలి. ఆత్మ, చైతన్యం అంటే ఎవరో అనుకోకండి అది మనమే. అది మనమే అన్న సంగతి మనలో ఉన్న వేరుబుధ్మి మనకు తెలియకుండా చేస్తోంది. దానిని తీసి ఒకప్రక్కన పెట్టటమే సాధన యొక్క లక్ష్మం. ఈశ్వరుడిని ధ్యానించు, ఈశ్వరుడిని స్థిరించు, నువ్వు ఎవరికైనా పండు ఇస్తే ఈశ్వర భావనతో ఇయ్యాలి. నువ్వు ఒకహాట హాట్లాడితే, ఒకపనిచేస్తే ఎందుకు చేస్తున్నావో లోపలఉన్న ఈశ్వరుడుచూస్తా ఉంటాడు. నీలోపల ఉన్న ఈశ్వరుడికి అనందం కలిగింది అనుకో, సాధనచేసి సీలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడి అనుగ్రహం పొందావు అనుకో మిగిలేకి సీకు మోక్షం, ఆయన స్వరూపం సీకు ఇస్తాడు. భగవంతుడు సర్వసాక్షి సీవు చేసేపనిని చూస్తానే ఉంటాడు. ఇతరుల గుర్తింపు కోరవద్దు, గుర్తింపు కోరుతూ ఉంటే దేహభిమానం పేరుగుతుంది. దేహబుధ్మి ఎవరికైతే ఎక్కువగా ఉందో వాడే మహాపాపి. అని భగవాన్ చెప్పారు. కొంతమంది ఏపని చేసినా వాల దేహస్నీ మల్చాపోయిమాత్రం పనిచేయరు, వాడే పాపి అన్నారు భగవాన్. కొంతమంది మంచిపనులు చేసి శరస్సుమీద మోస్తా ఉంటారు, అలా మోయటం వలన సీకు చిత్తసుధ్మి కలుగదు.

నీ హృదయంలో ఉన్న సత్కారమును ధ్వనం చేస్తూ ఉంటే నీకు దేహభిమానం తగ్గుతోంటి అనుకో, సహృదయం కల్గింటి అనుకో, నీ లోపల ఉన్న సత్కారమును నీకు ప్రత్యక్షానుభవంలోనికి వస్తుంటి అనుకో, అప్పుడు నీకు లక్ష్మిది జిత్తులు తీసుకొనివచ్చే సంచితకర్మ నీలోపల ఉన్నప్పటికీ అటి అంతా కాలిబూడిద అయిపోతుంది. కొంతమంది ప్రతిచిన్న విషయానికి కోపం తెచ్చుకొంటారు. అటి ఒక దోషం. ఎదుటి మనిషిలో లోపం ఉన్నప్పుడు దానిని తొలగించటానికి ప్రయత్నం చేయాలిగాని వాలని చూసి అసహ్య పడకూడదు. నీ ద్వారా పనిచేసేవాడు ఈశ్వరుడే. ఈశ్వరుడే పనిచేస్తున్నప్పటికి నేను చేస్తున్నాను అనే తలంపు ఎందుకు వస్తోంటి అంటే దేహమే నువ్వు అనుకోవటం వలన నీకు అలా అనిపిస్తోంది. మనం ఒక మంచిపని చేసాము అనుకోండి. ఆ మంచిపని చేయాలనే సంకల్పం ఇచ్ఛించికూడా ఈశ్వరుడే. ఈశ్వరాన్నగ్రహం లేకపోతే మనకు ఆ సంకల్పమేరాదు. దేహం పుట్టుక పుట్టుకకాదు, దేహం చావు చావుకాదు. వాటిని మీరు పట్టించుకోవద్దు. రెండూ స్వప్నంతోటి సమానమే అన్నారు భగవాన్. దేహము నేను అనే తలంపు ఎప్పుడు జిత్తించిందో అప్పుడు సిజంగా జిత్తించావు. దానిని తొలగించుకోవటానికి లప్పిటెడ్గా, లప్పిటెడ్గా ఈ భూమి మీదకు నువ్వు వస్తున్నావు. ఆ తలంపును తొలగించుకోవటమే నీ జీవిత గమ్మం. మనం ఒకమాట మాటల్లాడినా, ఒక తలంపు వచ్చినా దాని వలన మన హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు సంతోషిస్తున్నాడో లేదో చూసుకోవాలగాని లోకం మీదకు మన మనస్సు వెళ్ళకూడదు. నువ్వు పాలకొల్లు నడిచి వెళుతున్నావు అనుకో. కాళ్ళ నడుస్తూ ఉంటాయి. నేను నడుస్తున్నాను అని నీవు అనుకోవు. అలా అనుకోకపోయినా నీవు పాలకొల్లు వెళ్ళపోతావు. నీవు చేసే పనికూడా అలాగ చేయాలి. నేనును తీసి ప్రక్కన పెట్టి పనిచేసుకొంటూ వెళ్ళపోతే ప్రశాంతంగా వెళ్ళపోతావు, టైర్ అవ్వావు, నీ గమ్మాన్ని చేరుకొంటావు. పరిసరాల మార్పిడివల్ల పెద్ద ప్రయోజనం ఏమీలేదు. ఉన్న అవరోధం, ఉన్న చిక్కలస్త్రీ నీ మనస్సులోనే ఉన్నాయి, బయట ఏమీలేవు. బయట ఏదో ఉంటి, ఏదో ఉంది అనుకొంటున్నావు. బయట ఏమీలేదు. అవరోధం అంతా మనస్సులోనే ఉంటి, ఆ మనస్సు అణిగిపోతే ఏమీలేదు అని తెలుసుకోవటానికి నీవు జిత్తించావు, ఈ భూమి మీదకు వచ్చినపని అదే. ఒకపేళ అటి తెలుసుకోకుండా నువ్వు వెళ్ళపోతావు అనుకో వచ్చిన ప్రయోజనం సున్న, నీ జీవితం సున్న. మనస్సు విషయాలను చింతించమంటే చింతిస్తుందిగాని

ఆత్మను చింతించదు. ఎందుచేతనంటే ఆత్మను చింతించగా, చింతించగా తాను ఉండనన్న సంగతి మనసుకు తెలుసు అందుచేత అది ఆత్మను చింతించదు, దాని నాశనం అది కోరుకోదు.

నువ్వు ఇంట్లో ధ్వనం చేసుకొంటున్నావా, గుడిలో ధ్వనం చేసుకొంటున్నావా, నది తీరంలో ధ్వనం చేసుకొంటున్నావా అది ముఖ్యం కాదు. శరీరం ఎక్కడో ఒకచోట ఉంటుంది. ఎక్కడ ధ్వనం చేస్తున్నావు అనేది ముఖ్యం కాదు, మనస్సును ఎంతవరకు అధిగమిస్తున్నావు అనేది ముఖ్యం. మనస్సు యొక్క పీడ, మనస్సుయొక్క రోత ఎంతవరకు తొలగించుకొంటున్నావు అది ముఖ్యంగాని నీవు ఎక్కడ ఉండి ధ్వనం చేస్తున్నావు అనేది ప్రధానం కాదు. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా మనోనాశనానికి. నీ పద్ధతిలో నీవు సాధనచేసుకో కాని నీ గమ్మం మనోనాశనం. ఎందుచేతనంటే పునర్జ్వల హేతువులు అన్ని మనస్సులో ఉన్నాయి. మనస్సు నశిస్తే అన్ని పోతాయి. నువ్వు ఎక్కడ సాధన చేస్తున్నావు అనేది ప్రధానంకాదు, మనోనాశనం ఎంతవరకు అవుతోంది అనేది ప్రధానం. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఈ మనస్సు అనే తెరను కత్తిలంచకపోతే, దానిని అధిగమించలేకపోతే నీ హృదయంలో ఉన్న సత్కష్టవస్తువు నీకు సాఙ్కాత్మకం కాదు. తడి గుడ్డను పిండితే నీరు ఎలాకారుతుందో అలాగే నీవు చేసే సాధన సిజమైతే నీ మనస్సులో ఉన్న వాసనలు అలా రాలిపోతాయి. ఏప్రియల్ సెలలో అరుణాచలం వెళతముకదా అక్కడ సాధన చేసుకొండాము అనుకొని ఈ మూడు సెలలు మనస్సును విచ్చలవిడిగా వటిలేస్తే అది నీ మూర్ఖత్వానికి గుర్తు. నీ దేహం ఎక్కడ ఉన్న మనోనాశనానికి చేసే ప్రయత్నం విడిబిపెట్టకు. నీవు ఎక్కడికి పాలపోనక్కరలేదు, ఉన్న చోటనే ఉండు, చేస్తున్న పనినే చేస్తూ ఉండు. మనం పని దొంగల క్రింద అవ్వవద్దు. పని మనలను విడిబిపెట్టాలి గాని మనం పనిని విడిబిపెట్టకూడదు. మనం సర్వసాధారణంగా మన యజమానికి, పరమేశ్వరునికి దూరంగా ఉంటాము, లోకానికి విషయాలకు దగ్గరగా ఉంటాము. నీ చేతులతో పని చేస్తున్నప్పటికే నీ మనస్సును ఎక్కడ ఉంచాలో అక్కడ ఉంచు. మన తలంపులు, అలోచనలు, కోలకలు అన్ని మనలోపల నుండి వస్తున్నాయి. ఈ తలంపులు ఎక్కడనుండి వస్తున్నాయో ఆ మూలాన్ని మనం పట్టుకోవాలి. ఆ మూలాన్ని పట్టుకోవటానికి మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. నీ మనస్సును ఏకాగ్రం చేసి దాని మూలం దగ్గరకు రఘుభాస్కర

మనస్సును ఎవడైతే ఉపసంహారింపజేస్తున్నాడీ వాడే నీ గురువు. ఆ మూలాన్ని నీవు తెలుసుకొంటే నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నా ఏకాంతమాసమే. జీవుడు, ఈశ్వరుడు నీ లోపలే ఉన్నారు అని చెపుతారు. ఎందుకు పనికిరాసివాడు నీకు అనుభవంలో ఉన్నాడు. అంటే జీవుడు నీకు అనుభవంలో ఉన్నాడు వాడు సిన్న సుఖపెట్టడు. సుఖపెట్టేవాడు నీకు అనుభవంలో లేడు. అనుభవంలో లేనష్టడు నీకు ప్రయోజనం లేదు, ఆ సుఖం నీకు అందదు. ఈశ్వరుడు యొక్కదయ, అనుగ్రహం మనకు కలుగకపణితే జ్ఞానం రాదు, మోట్టం రాదు. మనం సాధనచేసి, మనస్సును పవిత్రం చేసి కొంతలోపలకు నెట్టినా ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటే మనస్సును లోపలకు లాక్ష్మింటాడు, ఈశ్వరానుగ్రహంలేకపణితే వాంతు వచ్చినట్లు అది బయటకు వచ్చేస్తుంది. అందుచేత గుర్తింపులకోసం పనిచేయకండి. ప్యాదయు-పూర్వకంగా పనిచేయుండి. ఈశ్వరానుగ్రహం పాందటంకోసం పనిచేయుండి.

జలగేది అంత ఈశ్వరసంకల్పం, అనుకొనేది మన సంకల్పం. నీ వలన ఏదీ అవుతుంది అనుకొంటున్నావు. నీ వలన ఏదీ జరుగదు అని తెలిసే వరకు సాధన చెయ్యాలన్నారు భగవాన్. నీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా, ప్యాదయపూర్వకంగా చెయ్యాల్సి కర్తృఫలం ఎష్టడు ఇవ్వాలో ఈశ్వరుడే ఇస్తాడు. కర్తృఫలం ఆశించకపణితే రాదని అనుకొంటున్నావు. అది జీవలక్షణం. ఆశించిన వాడికంటే ఆశించనివాడికి ఎక్కువ వస్తుంది. ఏమితంలో ఉన్న ఏ తులంలో ఉన్న, స్త్రీఅయినా, పురుషుడు అయినా జీవలక్షణాలు నశించకుండా జ్ఞానోదయం కలుగదు. రఘుషమహార్థికి ఎందుకు జ్ఞానం కలిగింది, రామకృష్ణుడికి ఎందుకు జ్ఞానం కలిగింది అలా అనుకోనక్కరలేదు. ఆటిపాలనుబట్టి మన దీపాలను వెలిగించుకోవాలి, వాలి ద్వారా మనం ప్రకాశం పొందాలి. ఏ గురువును ఆరాధించినా, ఏదేవుడిని స్థిరించినా మీ మనస్సు నిర్మలంగా, సిశ్చలంగా, శాంతిగా ఉండాలి అది ముఖ్యం. ఏ దేవతపురుషుడిని ఆరాధించటం వలన మీ మనస్సుకు శాంతి కలుగుతుందో ఆ దేవతనే ఆరాధించండి. మనస్సు యొక్క పిడను వటిలించుకోండి. ఆ పీడను వటిలించుకోవటానికి ఎక్కడికో పుణ్యాశ్రమలకు, పొమాలయాలకు వెళ్ళేవరకు ఆగనక్కరలేదు. ఇక్కడకూడా ప్రయత్నం చేసుకోండి అని చెపుతున్నారు.

క్రీడలను ప్రోత్సహిస్తున్న M.L.A., శ్రీ అల్లు కు శ్రీ నాన్నగారు అభివృద్ధి

జనవరి 9,10,11 తేదీలలో పాలకొల్లు B.R.M.V.M. ఘోస్థులు ఆవరణలో స్థానిక శాసన సభలులు శ్రీ అల్లు వెంకట సత్యనారాయణ గారి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడ్డ పద్మశ్రీ అల్లు రామలింగయ్య గేమ్స్ & సెఫర్లు మీట్ విజేతలకు బహుమతి ప్రధానం

చేయుటకు సద్గురు శ్రీనాన్నగారు విచ్చేసారు. ఈ క్రీడలలో పాల్గొన్న విద్యార్థులు సాధన చేసినపుడే తగిన విజయాన్ని పొందగలరని, తమనుకొన్న గమ్మాన్ని వారు చేరగలరని ఆయన అన్నారు. విద్యార్థులలో క్రీడా నైపుణ్యాన్ని పెంపాంచించుటకు కృషిచేస్తున్న పద్మశ్రీ అల్లు రామలింగయ్య, అల్లు వెంకట సత్యనారాయణగార్లను ఆయన అభినంచించారు. ఆటలపట్ల ప్రజలను యింకా ఆకర్షింపవేయాలని తద్వారా దురభూసాలకు వాలని దూరంగా వుంచవచ్చునని ఆయన తెలియజేసారు. ఎవరైన ఉపస్థితాలు యివ్వటం ముఖ్యం కాదని ఉత్సవం శక్తులను అభివృద్ధి చేయటం ప్రధానమని ఆయన అన్నారు.

జిన్నారు వాలీబాల్ పోటీల బహుమతి ప్రధానోత్సవంలో శ్రీ నాన్నగారు

జిన్నారు అల్లులి సత్యనారాయణ రాజు ఉన్నత పొరశాల పూర్వ విద్యార్థి సంఘం వారి ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రస్థాయి పురుషుల, మహిళల వాలీబాల్ ఇన్విటేషన్ లోర్డు మొంట్ జనవరి 13, 14, 15 తేదీలలో నిర్వహించారు.

ది. 1 ఓన శ్రీ అల్లు వెంకట సత్యనారాయణ, పాలకొల్లు ఎమ్మెల్సీ పోటీలను ప్రింటింగ్స్, పాలకొల్లు రైస్ మిల్ల్ అసోసియేషన్ అధ్యక్షులు శ్రీ వేగేశ్వరంగరాజు జాతీయ పతకాన్ని ఎగురిపేశారు. 15న బహుమతి ప్రధానోత్సవ సభకు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసి విజేతలకు బహుతులు అందజేసారు.

సంఘం గారవాధ్యక్షులు శ్రీ పెష్టెత్తు శ్రీరామరాజు, అధ్యక్షులు శ్రీ పెష్టెత్తు రామకృష్ణంరాజు, కార్యదర్శి శ్రీ గాదె జనార్థన గుప్త, కోశాధికారి శ్రీ పెష్టెత్తు ఆంజనేయరాజు, కార్యవర్గ సభ్యులు మరియు ఘోస్థులు ప్రధానోపాధ్యాయులు శ్రీ డి.వి. రామూరావు పాల్గొన్నారు.

ఉపాధ్యాయులకు రాష్ట్రస్థాయి వాలీబాల్ అసోసియేషన్ సభకు శ్రీ జ. నారాయణరాజుకు పూర్వవిద్యార్థి సంఘం తమ కృతజ్ఞతలు తెలియజేసింది.

శ్రీ రమణాశ్రమం, తిరువనాన్నమలై

అంధాశ్రమం, తిరువనాన్నమలై

శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నరు

REGISTERED NEWS PAPER

RNI NO. APTEL/1999/1667-POSTAL REGN.NO. AP/VJA/32/5/2000

To

A. Lakshmi

Plot No. 150, Rao & Raju Colony
Banjara Hills, Road No. 2
HYDERABAD - 500 034

If undelivered please return to :

RAMANA BHASKARA

SRI RAMANA KSHETRAM,
JINNURU - 534 265. W.G. Dt. A.P.

Editor, Printer, Publisher : **P.S. RAMA RAJU**

Lakshmi Modern Rice Mill, Ullamparru, PALAKOL - 534 260. W.G. Dt. **టెలుగు : 08814-24589, 24689**
Printed at : **SHRIRAM GRAPHICS**, Bank Street, PALAKOL - 534 260. W.G. Dt. **టెలుగు : 22438, 24278**